
Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 17, No 1 (1966)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.18777](https://doi.org/10.12681/jhvms.18777)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1966). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 17(1), 62–66.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.18777>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

KATITCH (R) VOUKITCHEVITCH (Z) και CVETKOVITCH (L.J.). (1965). Δυνατότης ταυτοχρόνου προστασίας των προβάτων έναντι των έξ αναεροβίων λοιμώξεων και των έλμινθιάσεων (Possibilité de la protection simultanée des moutons contre les affections à anaérobies et helminthiques).—Bul. Acad. Vét. Fr., 38 : 405.

Κατόπιν της διαπιστώσεως επί των προβάτων της Σερβικής Δημοκρατίας έντεροτοξαιμίας όφειλομένης εις *Welchia agni paludis* C και *Welchia agni* var. *Wildsoni* D, νεκρωτικής ήπατίτιδος έκ Cl. oedematiens B και πνευματάνθρακος, όφειλομένου εις Cl. septicum, οί Σ.Σ. παρεσκεύασαν μικτόν έμβόλιον, διά του όποίου έπέτυχον πλήρη προστασίαν των προβάτων έναντι των άνωτέρω νοσημάτων. Έπί των μητέρων, έχρησιμοποιήθη έπιτυχώς, επί πλέον και έμβόλιον παρασκευασθέν έκ της *W. agni* B προς προστασίαν των άμνων έκ της δυσεντερίας. Δεδομένου ότι ύπάρχει έπιζωτολογική σύμπτωσης μεταξύ των έξ αναεροβίων νοσημάτων των προβάτων και των έλμινθιάσεων των ζώων τούτων και άφ' έτέρου, πολλοί Σ.Σ. πιστεύουν ότι ή χορήγησις άνθελμινθικών φαρμάκων εις πρόβατα, ταυτοχρόνως μετόν έμβολιασμόν αύτών, βλάπτει εις την παραγωγήν των άντισωμάτων, οί Σ.Σ. προέβησαν εις τιτλοποιήσεις των άντιτοξινών έμβολιασθέντων μόνον προβάτων και έτέρων, εις τά όποια, ταυτοχρόνως μετά του έμβολιασμού έχορηγήθησαν και άνθελμινθικά (Dictyicide και τετραχλωριούχος άνθραξ). Μη διαπιστωθείσης σημαντικής διαφοράς τίτλων μεταξύ των δύο κατηγοριών των ζώων, οί Σ.Σ. άποφαίνονται ότι ή ταυτόχρονη χρήσις του έμβολίου, του τετραχλωριούχου άνθρακος και του Dictyicide, δέν έπιδρά επί της παραγωγής των άντιτοξινών β, ε, άντι-oedematiens B και άντι-Cl. septicum, μετά την δευτέραν έγχυσιν του έμβολίου. Έν τή πράξει αί δύο έπεμβάσεις, έμβολιασμός και άνθελμινθική θεραπεία, δύνανται συνεπώς νά έκτελούνται ταυτοχρόνως.

I. K.

HUGHES (D.E.), PUGH (G.W.), M. DONALD (T.Y.). Έπεριώδης άκτινοβολία και *Moraxella bovis* εις την αίτιολογίαν της λοιμώδους Κερατοειδοεπιπεφυκίτιδος των βοοειδών (Ultra-violet radiation and *Moraxella bovis*, in the etiology of bovine keratoconjunctivitis).—Am. J. Vet. Res., 1965, 26, 1331.

Άπόπειρα πειραματικής άναπαραγωγής της K.E. των βοοειδών άπέτυχον πολλάκις, ώστε εις πολλούς έρευνητάς νά δημιουργηθοϋν άμφιβολία, ως προς την αίτιολογικήν σημασίαν της *M. bovis*. Εις την παροισαν έργασίαν, οί Σ.Σ. έπέτυχον πλήρη κλινικήν εικόνα της νόσου δι' ύποβολής, εις μετρίαν άκτινοβολίαν, (2800-3200 A), των όφθαλμών των βοοειδών, δι' ύπεριωδών άκτινων, έκπεμπομένων υπό λυχνίας ύδραργύρου, και έν συνεχεία ένσταλάξεως, έντός των όφθαλμών, καλλυιεργείας *M. bovis*. Οϋτω άποδεικνύεται ό πρωταρχικός ρόλος του ήλιακού φωτός εις την δημιουργίαν της φυσικής νόσου, ής άλλωστε ή συχνότης εΐναι κατά πολύ μεγαλύτερα κατά τοϋς θερινούς μήνας.

I. K.

BEESLEY (W.N.) (1965). Πρόσφατοι έργασαι επί της ύποδερμώσεως του βοός (Recent work on the ox warble flies-Hypoderma).—Vet. Bull., 35: 3. 'Ανασκόπησις τῶν τελευταίων ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ύποδερμώσεως τῶν βορειδῶν, νόσου γνωστῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Φαραῶ, τῆς ὁποίας ἡ καταπολέμησις ἔχει πλήρως συστηματοποιηθῆ εἰς τὰ προηγμένα κτηνοτροφικὰ Κράτη. Μελετᾶται ἡ ταξονομία τῶν παρασίτων, ὁ βιολογικὸς τῶν κύκλος, καὶ ἡ θεραπευτικὴ τῆς νόσου, ἰδίᾳ δι' ὀργανοφωσφορικῶν σκευασμάτων, χορηγουμένων ἀπὸ τοῦ στόματος (trichlorphos ἢ Neguvon, Fenchlorphos ἢ Ronnel, Coumaphos ἢ Asuntal).

I. K.

LAGNEAU (F) (1964). Λανθάνουσα ύπασβεστιαίμια καὶ ἀδράνεια τῆς μήτρας εἰς τὴν ἀγελάδα. (Hypocalcémie latente et inertie utérine chez la vache).—Bull. Acad. Vét. Fr., 37: 156.

Εἰς λίαν γαλακτοπαραγωγὸς ἀγελάδας, ἐχούσας πραγματοποιήσει πολλοὺς τοκετοὺς, κατὰ τὸ τέλος τῆς κησέως, παρατηροῦνται λίαν ἔλαφρά συμπτώματα τοκετοῦ, ἄτινα δυνατὸν νὰ διαρκέσουσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ὁ τράχηλος παραμένει κλειστὸς ἢ μὸλις ἐπιτρέπει τὴν δίοδον 3 ἢ 4 δακτύλων. Τελικῶς ἐπέρχεται ὁ θάνατος τοῦ ἐμβρύου, καὶ ὁ τράχηλος διευρύνεται, τὰ δὲ ἐμβρυϊκὰ ὑγρὰ ἐκχύνονται, ἀλλὰ τὸ ἐμβρυον δὲν ἐξωθεῖται. Οἱ ἐνέσεις οἰστρογόνου ἢ ὀκυτονίνης δὲν φέρουσιν ἀποτέλεσμα. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἐνδοφλέβειος ἔγχυσις γλυκονικοῦ ἀσβεστίου ἀποδεικνύεται ἀποτελεσματικὴ καὶ δέον νὰ ἐνεργῆται εὐθὺς ὡς ἐκδηλωθοῦν αἱ πρῶται ἔλαφρα ὠδῖναι τοῦ τοκετοῦ. Τὸ ἀσβεστῖον δρᾷ ὡς ἡρεμιστικὸν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τοῦ παρασυμπαθητικοῦ καὶ περιοσσότερον ὡς ἐρεθιστικὸν τοῦ συμπαθητικοῦ, διὰ τῆς τελευταίας δὲ ταύτης ἰδιότητος αὐξάνει τὸν τόνον τῆς μήτρας.

Σημ. Ἀναλυτοῦ. Ἀνάλογα περιστατικὰ παρατηροῦνται συχνάκις παρ' ἡμῖν, ἰδίᾳ εἰς βουστάσια μὲ μεγάλην συχνότητα «Πυρετοῦ Γάλακτος».

I. K.

LOMBARD (Ch) καὶ BABY (G).—(1965). Συγγενῆς βρογχοκῆλη τοῦ ἐριφίου εἰς τὸν Νομόν Βιέννης. (Goitre congénital du chevreau dans la Vienne).—Bull. Acad. Vét. Fr., 38: 353.

Περιγράφονται περιπτώσεις συγγενοῦς βρογχοκῆλης ἐπὶ ἐριφίων, ἀποδιδόμεναι εἰς ὑπερβολικὴν κατανάλωσιν ὑπὸ τῶν αἰγῶν κράμβης, ἥτις, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Kennedy (1942), περιέχει παράγωγον τῆς οὔριας, ὅπερ δρᾷ ἀνασχετικῶς ἐπὶ τῆς μετατροπῆς τῆς δι' ἰσοδοτυροσίνης εἰς θυροξίνην. Ἡ ἔλλειψις θυροξίνης συνεπάγεται, ἀφ' ἐτέρου, ὑπερέκκρισιν θυρεοτρόπου ὁρμόνης ἐκ τοῦ προσθίου λοβοῦ τῆς ὑποφύσεως, ἀπολήγουσαν εἰς ὑπερτροφίαν τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένοῦς. Διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ὑπευθύνου τροφῆς καὶ χορηγήσεως ΙΚ εἰς τὰς αἰγὰς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξάλειψις τῶν συμβαμάτων βρογχοκῆλης εἰς τὰ ἐρίφια.

I. K.

PARISIS, E. Διάγνωσις τῆς λοιμῶδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. II. Μελέτη ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀντιγόνου δι' ἰζηματινοαντιδράσιν εἰς ἄγαρ. (Brit. Vet. J. 1965, 121, 234).

Ὁ Σ. εἰς πειραματισμοὺς τοῦ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀντιγόνου δι' ἰζηματινοαντιδράσεις εἰς ἄγαρ, πρὸς ὀροδιάγνωσιν τῆς λοιμῶ-

δους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν, διεπίστωσεν ὅτι ὁ χρόνος ἐπωάσεώς ἀποτελεῖ τὸν πλέον σημαντικὸν παράγοντα. Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν 48 ὥρας μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν.

Ἐξέτασις τῶν ἰσθῶν καὶ ὑγρῶν ἐμβρῶν ἀπέδειξεν ὅτι αἱ μολυσμέναι χοριοαλλαντοειδεῖς μεμβράναι εἶναι ἢ καλυτέρα πηγὴ ἀντιγόνων, ὅμως ἢ χρῆσις τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ ἀλουμινίου ὡς παράγοντος συμπυκνώσεως τοῦ ἰοῦ εἰς ἀλλαντοειδῆς ὑγρὸν περιγράφεται καὶ προτείνεται ὡς μία πρόσφορος μέθοδος διὰ τὴν παραγωγὴν ἀντιγόνου. (1)

Θ. Λαζαρίδης

HYSLOP (G), (1965). Ἀπέκκρισις ἰοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ ἀντισωμάτων διὰ τοῦ σιέλου μολυνθέντων ἢ ἀνοσοποιηθέντων βοοειδῶν (Secretion of Foot-and-Mouth Disease virus and antibody in the saliva of infected and immunized cattle).-J. Comp. Path. Ther., 75 : 111.

Ὁ ἰός τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἀνιχνεύεται εἰς τὸν σιέλον τῶν ζῶων, πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῶν στοματικῶν ἀλλοιώσεων. Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ Σ. προκύπτει ὅτι 4 ὥρας μετὰ τὴν ἐνδογλωσσικὴν μόλυσιν τῶν ζῶων (βοοειδῶν) δὲν ἀνεύρισκεται ἰός Α. Π. ἐντὸς τοῦ σιέλου. Μετὰ τὴν 16ην ὥραν, ἀπὸ τῆς μόλυνσεως, ἡ ποσότης τοῦ ἰοῦ ἐντὸς τοῦ σιέλου αὐξάνει προοδευτικῶς, ἀνιχνευθέντος τίτλου ἰοῦ 10⁻⁵ ἕως 10^{-4,5} κατὰ τὴν 18ην ὥραν καὶ 10⁻⁶ κατὰ τὴν 24ην ὥραν. Οὕτω, τὰ μολυσμένα ὑπὸ Α.Π. ζῶα δύνανται νὰ μεταδώσουν τὴν νόσον, πρὸ τῆς ἐμφάνισεως τῶν εἰδικῶν στοματικῶν ἀλλοιώσεων. Κατὰ τὴν 5ην, μετὰ τὴν μόλυσιν τῶν ζῶων ἐβδομάδα, δὲν ἀνιχνεύθη ἰός Α.Π. εἰς τὸν σιέλον τῶν ζῶων

Δι' ἐτέρας σειρᾶς πειραμάτων, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ σιέλος τῶν ἐμβολιασθέντων ἢ ἀναρρωσάντων βοοειδῶν παρουσιάζει ἐξουδετερωτικὰς ἰδιότητες πρὸς τὸν ὁμόλογον ἰόν.

I. K.

UBERTINI (B), NARDELLI (L), BAREIL (S), GUALANDI (G.L.), PANINA (G.F.) καὶ BAGINI (C) (1964). Ἀντιαφθωδικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν χοίρων δι' ἀνδρονοποιημένου ἐμβολίου εἰς βιομηχανικὰς ἐκτροφὰς. (La vaccinazione antiaftosa dei suini con vaccino inattivato negli allevamenti industriali).—Vet. Ital., 15 : 790.

Ἡ διὰ τοῦ ἀντιαφθωδικοῦ ἐμβολίου παρεχομένη εἰς τοὺς χοίρους ἀνοσία ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκῆς πρὸς προστασίαν τῶν ζῶων ἔναντι φυσικῆς μόλυνσεως. Οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Brescia, διὰ σχετικῶν πειραμάτων ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ καὶ εἰς βιομηχανικὰς ἐκτροφὰς χοίρων, ἀπέδειξαν ὅτι πρὸς ἀνάπτυξιν ἱκανοποιητικῆς ἀνοσίας εἰς τοὺς χοίρους ἀπαιτεῖται μεγάλη ποσότης ἀντιγόνου, ἀντιστοιχοῦσα εἰς πολλὰς δόσεις βοοειδῶν. Πλήρης προστασία εἰς τοὺς χοίρους παρέχεται δι' 8πλασίας καὶ 16πλασίας δόσεως βοοειδῶν, ἐνῶ διὰ 4πλασίας δόσεως τὸ ποσοστὸν τῶν ζῶων, εἰς ἃ ἡ προστασία εἶναι πλήρης, περιορίζεται εἰς 83-86 τοῖς 100. Δεδομένου δὲ ὅτι εἰς τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν (13-17%) τῶν διὰ τῆς δόσεως ταύτης ἐμβολιαζομένων ζῶων ἡ ἀνοσία εἶναι μερική, ἀλλ' ἀρκούντως ἰσχυρά, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ κόστους τοῦ ἐμβολίου, οἱ Σ. Σ. συνιστοῦν τὴν τελευταίαν ταύτην δοσολογίαν (4 δόσεις βοοειδῶν) διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν χοίρων.

I. K.

GALLARATI SCOTTI (G). 'Η πεπτικότητα in vivo του χλωροῦ χόρτου (marcita) καὶ τοῦ ἔρποντος τριφυλλίου καὶ αἱ σχετικαὶ ἐποχικαὶ μεταβολαὶ ταύτης. (La digeribilità in vivo di foraggi verdi di marcita e di ladinaio e relative variazioni stagionali). LA RICERCA SCIENTIFICA, 1965, 35 (11-B), 339 - 366.

'Υπὸ τοῦ συγγραφέως ἐγένετο συστηματικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς πεπτικότητος in vivo δύο διαφόρων ποικιλιῶν χλωροῦ χόρτου, ποτιστικοῦ λειμώνος (marcita) καὶ χλωροῦ χόρτου τριφυλλίου (Trif. repens). 'Η δειγματοληψία ἐγένετο ἐκ τῶν διαφόρων κοπῶν τοῦ χόρτου κατὰ τὸ 1963 καὶ ἀπὸ ἀντιπροσωπευτικῶν λειμώνων.

'Η δοκιμὴ τῆς πεπτικότητος ἐγένετο ἐπὶ εὐνοησμένων κριῶν, ἡ δὲ συντήρησις τοῦ χόρτου καὶ τῶν κοπρῶν εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας (-20ο Κ) μέχρι τῆς ἀναλύσεως τῶν, δι' ἀποξηράνσεως εἰς κενὸν ἀέρος. 'Η πεπτικότης τῶν χλωρῶν τούτων χόρτων εὐρέθη ἐξαιρετικῶς ὑψηλὴ διὰ τὰς πρωτεΐνας, τὸ μὴ ἀζωτοῦχον ἐκχύλισμα καὶ τὰς ἰνώδεις οὐσίας (κατὰ μέθοδον Weende καὶ Belluci). 'Ο συντελεστὴς πεπτικότητος ἐλαττοῦται εἰς τὸ χόρτον κοπῆς τῆς θερινῆς περιόδου, ἴδιον διὰ τὸ μὴ ἀζωτοῦχον ἐκχύλισμα καὶ τὰς κυτταρίνας.

Τὸ χλωρὸν χόρτον τριφυλλίου παρουσίασε συντελεστὰς πεπτικότητος δι' ἅπαντα τὰ θρεπτικὰ συστατικά, οἵτινες ἔβαινον ἐλαφρῶς ἐλαττούμενοι ἀπὸ τὴν 1ην εἰς τὴν 5ην κοπὴν, ἐκτὸς τῶν λιπῶν, ἅτινα παρουσίαζον πεπτικότητα κατωτέραν τῆς θεωρητικῆς.

Λ. Εὐσταθίου

SCOLARI A. καὶ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Α. 'Επὶ τῆς ὑποτιθεμένης ἐνεργείας τοῦ τερεφθαλικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δραστηκότητος τῶν τετρακυκλινῶν. (Sulla presunta azione dell' acido tereftalico nel potenziamento delle tetracycline). ZOOTECNICA E VETERINARIA, 1963, No 5-6, 257-264.

Κατ' ἀρχὴν οἱ συγγραφεῖς, εἰς σύντομον βιβλιογραφικὴν σύνθεσιν, ἀναφέρονται εἰς τοὺς τρέπους δραστηριοποιήσεως τῶν τετρακυκλινῶν καὶ κυρίως α) διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ποσότητος ἀσβεστίου τοῦ σιτηρεσίου, καὶ β) διὰ τῆς χρήσεως ὠρισμένων προσθετικῶν τῶν τροφῶν, ὡς εἶναι κυρίως τὸ τερεφθαλικὸν ὀξύ.

'Ακολουθῶς, συνοψίζουσιν τὰς ἐπιδράσεις τοῦ ὀξέος τούτου κατὰ τὰ διεθνῶς παραδεδεγμένα, ἐπὶ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς δραστηκότητος τῶν ἀντιβιοτικῶν, ὡς π.χ.: α) ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς στάθμης τῶν τετρακυκλινῶν ἐντὸς τοῦ ὄρου αἵματος καὶ τῶν ἰστών, β) ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν ἀντιβιοτικῶν, κατὰ τὴν θεραπεῖαν καὶ προφύλαξιν ἀσθενειῶν τῶν πτηνῶν, καὶ γ) ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς παραγωγῆς ὠδῶν. 'Εν συνεχείᾳ, ἐκθέτουν τὴν πειραματικὴν προσωπικὴν τῶν ἐργασίαν, καθ' ἣν τέσσαρες ὁμάδες πτηνῶν διετράφησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ φυράματος, ὡς ἀκολουθῶς:

1η ὁμάς:	φύραμα	+	τερραμυκίνη,
2α »	»	»	τερεφθαλικὸν ὀξύ,
3η »	»	»	τερραμυκίνη+τερεφθαλικὸν ὀξύ, καὶ
4η »	»	»	ἡμίσεια ποσότης τερραμυκίνης + τερεφθαλικὸν ὀξύ.

'Εγένετο καταμέτρησις, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς μέσης αὐξήσεως τοῦ βάρους τῶν πτηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς μέσης καταναλώσεως ὑπὸ τούτων ὀξυγόνου. 'Εκ τῆς πειραματικῆς ταύτης ἐρεῦνης, προέκυ-

ψαν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα : α) ἑλαφρά αὐξήσις τοῦ μέσου βάρους καὶ μείωσις τοῦ καταναλισκομένου ὀξυγόνου εἰς τὴν ὁμάδα, ὅπου προσετίθεντο ἀντιβιοτικά, καὶ β) τὸ τερεφθαλικὸν ὀξύ δὲν ἐπέδρασεν αἰσθητῶς ἐπὶ τῆς μέσης αὐξήσεως τοῦ βάρους τῶν πτηνῶν, ἐπὶ τοῦ συντελεστοῦ μετατρεψιμότητος τῶν τροφῶν καὶ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὀξυγόνου εἰς τὰ ὑπὸ πειραματισμὸν πτηνά.

Π. Ν. Δραγῶνας

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1964. "Ἐκθεσις τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ἔτος 1963. (Veterinarska Sluzba Jugoslavije 1963 godine). pp. 65.—Savezna Uprava za Poslove Veterinarstva, Savka 35, Beograd.

Ἐκτίθεται ἡ δραστηριότης τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τῆς χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1963 εἰς τοὺς τομεῖς προλήψεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν νοσημάτων τῶν ζώων, τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως, τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς διακινήσεως τῶν ζώων καὶ τῶν ζωοκομικῶν προϊόντων, τῆς εισαγωγῆς ζώων ἀναπαραγωγῆς, τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως, τῆς Κτηνιατρικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς παραγωγῆς ἐμβολίων, ὀρῶν καὶ φαρμάκων.

Ἐπὶ συνόλου 3.916 Κτηνιάτρων καὶ 798 Κτηνιατρικῶν βοηθῶν, 931 Κτηνίατροι καὶ 221 βοηθοὶ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ζωϊκὴν παραγωγήν. Λειτουργοῦν 1116 Κτηνιατρικοὶ σταθμοί, εἰς οὓς ὑπηρετοῦν 1591 Κτηνίατροι καὶ 359 βοηθοὶ Κτηνίατρου. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν 45 περιφερειακαὶ ἐπιθεωρήσεις Κτηνιατρικῆς παρ' αἷς ὑπηρετοῦν 313 Δημοτικοὶ Κτηνίατροι Ἐπιθεωρηταί.

Ἐπὶ σφαγέντων καὶ ἐπιθεωρηθέντων 11 ἑκατομμυρίων ζώων 1,650,000 ἦσαν βοοειδῆ, 2,380,000 χοῖροι, 2,320,000 πρόβατα καὶ 4,370,000 ὄρνιθοειδῆ.

Λειτουργοῦν 45 κέντρα Τεχνητῆς Σπερματεγχύσεως, διαθέτονα 588 Ταύρους, ἐγγεγραμμένους εἰς γενεαλογικὰ βιβλία. Τὸ ποσοστὸν συλλήψεως, διὰ τεχνητῆς σπερματεγχύσεως, εἰς τὰς σὺς κυμαίνεται περὶ τὸ 82%.

Ἀφθώδης Πυρετός τύπου Ο ἑσημειώθη εἰς τρεῖς περιοχάς. Διὰ τὴν καταστολὴν τῆς νόσου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων διὰ θανατώσεις, ἔδαπανήθησαν περὶ τὰ 3.000.000 δραχμῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θετικῶς ἀντιδρώντων εἰς τὴν φυματίνην ζώων περιωρίσθη εἰς 0,29% καὶ διὰ βρουκέλλωσιν εἰς 0,19%. Ὁ μέσος ὄρος θνησιμότητος εἰς τοὺς μόσχους ἦτο 10,4%. Τὰ νοσήματα τῶν χοίρων ἀποτελοῦν εἰσέτι σοβαρὸν πρόβλημα, ἀλλ' ἡ συχνότης τῆς Πανώλους περιωρίσθη εἰς 372 μεμολυσμένας ἔκτροφάς. Ἡ νόσος τοῦ Newcastle ἑσημειώθη εἰς 1244 ἔκτροφάς, αἱ λοιπαὶ δὲ νόσοι τῶν πτηνῶν ἦσαν δευτερευούσης σημασίας.

Τὸ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ Ἰνστιτοῦτα Κτηνιατρικῶν Ἐρευνητικῶν προσωπικὸν πλέον τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ἐργασίας, ἐδημοσίευσε καὶ 559 ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία συνεργάσθη ἐπιτυχῶς μετὰ τῶν ἀρχῶν Δημοσίας ὑγείας εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν Ζωονόσων.

I. K.